

بازرس ژاور، یینوایان را به‌خاطر المپیک از پاریس اخراج می‌کند!

مکرون قصد دارد هزاران بی‌خانمان را پیش از بازی‌های المپیک سال آینده در این کشور از پاریس خارج کند

دولت فرانسه که مدت‌هاست با چالش‌ها و ناآرامی‌های داخلی متعددی دست و پنجه نرم می‌کند، هنوز از هیچ نظری برای برگزاری بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ آماده نیست؛ به همین خاطر هم برای سسر و سامان دادن به معضلات داخلی‌اش به راهکارهایی متوسل شده که انتقادات گسترده‌ای را علیه دولت مکرون در پی داشته‌است. یکی از این موضوعات انتقاد برانگیز، طرز مواجهه دولت با معضل بی‌خانمان هاست. در حال حاضر، بیش از ۳هزار بی‌خانمان در خیابان‌های پاریس حضور دارند. گسترش روزافزون بی‌خانمانی و حضور بی‌خانمان‌ها در کوچه‌ها و خیابان‌های شهر پاریس این شهر را از شهری اروپایی و تمیز به شهری با چهره‌ای نازیبا تبدیل کرده تا بخشی از واقعیت بدون روئوش ندیای غرب را به تصویر بکشد. این یکی از این معضلاتی است که دولت فرانسه برای حل آن به حذف بی‌خانمان‌ها و اخراج آنها از شهر پاریس متوسل شده‌است تا با این روش چهره شهر را برای برپایی بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ آماده کند. ■■■

دولت فرانسه قصد دارد هزاران بی‌خانمان را پیش از بازی‌های المپیک سال آینده در این کشور، از پاریس، پایتخت خارج کند و در مناطق دیگری که در آینده ساخته خواهد شد، اسکان دهد؛ این امر به بروز واکنش‌های جدی منجر شد. به گزارش «یورونیوز»، بر اساس آخرین گزارش ارائه شده به دولت فرانسه درباره بی‌خانمانی در این کشور، تعداد افراد بی‌خانمان و افرادی که در شرایط بد زندگی می‌کنند، در حال افزایش است. شمار افراد بی‌خانمان در فرانسه در سال ۲۰۲۲ در قیاس با سال ۲۰۱۲ حدود ۱۲۰ درصد افزایش را نشان می‌دهد. کارشناسان با اشاره به اینکه آمارهای موجود در زمینه بی‌خانمانی در فرانسه محافظه‌کارانه است، تلاش‌های دولت فرانسه برای حل و فصل این بحران را ناکافی می‌دانند. برخی از آمارها، شمار افراد بی‌خانمان و ساکن در شرایط بد را در فرانسه ۴میلیون و ۱۵۰ هزار نفر می‌دانند.

■ **اشباع مراکز اقامت شبانه**

اشباع مراکز اقامت شبانه برای افراد بی‌خانمان در پاریس، سال‌هاست رخ داده و به نظر می‌رسد راه‌حلی برای آن دست کم در آینده نزدیک وجود ندارد. «ان هیدلوگا»، شهردار پاریس می‌گوید که یکی از بزرگ‌ترین مشکلات پاریس در آستانه بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ بی‌خانمانی است و این شهر هنوز برای بازی‌های المپیک آماده نیست.

در حال حاضر، بیش از ۳ هزار بی‌خانمان در خیابان‌های پاریس حضور دارند. براساس گزارش «leparisien»، در نیمه نخست ماه آگوست، حدود ۲۰۰ فرد آسیب‌پذیر بی‌خانمان خواستار پناهگاه اضطراری شدند؛ ۶۰نفر از این افراد کودکان زیر دو سال هستند. نکته قابل توجه اینکه دولت فرانسه حتی در اسکان بی‌خانمان‌ها هم سیاستی نژادپرستانه اتخاذ کرده‌است. بر این اساس شالده کردن مراکز اسکان مهاجران و پناهجویان برای اسکان دادن بی‌خانمان‌هاستیم. به باور برخی منتقدان این ایده نژادپرستانه به خودی خود مشکل‌ها در این زمینه را تشدید می‌کند.

■ **خروج یا اخراج**

دولت فرانسه از اواسط ماه مارس از بخشداران محلی و سیاستمداران سراسر کشور خواسته است تا زمینه خروج افراد بی‌خانمان را از پاریس فراهم کنند؛ این درخواست با اعتراض مقام‌های مناطق اسکان آتی بی‌خانمان‌ها مواجه شد.

وزیر مسکن فرانسه اخیراً به پارلمان این کشور اعلام کرد که مراکز اسکان اضطراری بی‌خانمان‌ها در پاییز امسال به اسکان بازدیدکنندگان جام جهانی رگبی تخصصی می‌یابد و همین امر در مورد برگزاری المپیک در جولای و آگوست ۲۰۲۴ تغییرات لازم است. منتقدان می‌گویند که یکی از مناطقی که دولت برای اسکان افراد بی‌خانمان در نظر گرفته، زمینی بایر در نزدیکی ریل قطار است؛ این زمین به دلیل آلودگی‌های مختلف مناسب راه‌اندازی مرکز اسکان بی‌خانمان نیست.

شهردار پاریس در واکنش به انتقادهای گسترده از جانب سیاستمداران محلی و فعالان حقوق بشری درباره طرح خارج کردن افراد بی‌خانمان از پایتخت فرانسه ادعا کرد: راه‌اندازی مراکز پذیرش و یافتن محل اقامت برای بی‌خانمان‌ها و مهاجران در خارج از پاریس یک راه‌حل بود، اما باید به درستی سازماندهی می‌شد؛ این یک مشکل دیرینه کاملاً بی‌ارتباط با بازی‌های المپیک است و من مدت‌ها پیش از دولت خواستم در این زمینه برنامه‌ای ارائه کند. وی همچنین گفت که یکی از سناتورهای فرانسوی قصد دارد پیش‌نویس قانونی برای تصویب طرحی ملی جهت توزیع مهاجران و بی‌خانمان‌ها در سراسر فرانسه را در پایان ژوئن ارائه کند.

■ **تعطیل کردن مراکز اقامت شبانه برای اخراج بی‌خانمان‌ها**
فرانسه به عنوان میزبان المپیک ۲۰۲۴ با مشاهده وخامت اوضاع بی‌خانمان‌ها قصد دارد این افراد عمدتاً مهاجر را با دادن وعده‌هایی از پاریس خارج کند و در شهرهای دیگر اسکان دهد.

با نزدیک شدن به زمان برگزاری المپیک ۲۰۲۴ (از ۲۶ جولای تا ۱۱ آگوست ۲۰۲۴)، شهر پاریس خود را برای انتقال دهها هزار بی‌خانمان از مرکز شهر آماده می‌کند. یکی از راه‌حل‌های فرانسه برای خارج کردن بی‌خانمان‌ها از پاریس، تعطیل کردن مراکز اقامت شبانه برای بی‌خانمان‌ها با هدف ناچار شدن آنها به ترک پاریس است؛ این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که دولت فرانسه مدعی شده بی‌خانمان‌ها را برای خروج از پایتخت متقاعد کرده و تلاش می‌کند آنان را در مراکز مناسب دیگر شهرها اسکان دهد.

■ **افزایش تشنج**

برخی از پیش‌بینی‌ها از تشنج‌تر شدن شرایط در روزهای نزدیک به آغاز بازی‌های المپیک تابستانی حکایت دارد.

عجله فرانسه برای خارج کردن بی‌خانمان‌ها از پاریس آن هم در شرایطی که مناطق در نظر گرفته شده برای اسکان آنها در خارج از این شهر نته‌تنها فاقد استانداردهای لازم بلکه دچار مشکل آلودگی هستند، قطعاً چالش بی‌خانمانی در پایتخت فرانسه را تشدید می‌کنند.

بی‌خانمان‌ها تنها چالش دولت فرانسه برای المپیک پیش‌رو نیستند. چند ماه پیش بود که قتل جوان ۱۷ساله الجزایری به دست پلیس فرانسه، موجی از ناآرامی‌ها و اعتراضات سراسری را در این کشور به راه‌انداخت. در بحبوحه اعتراضات، نظرات امنیتی در حوالی دهکده در حال ساخت، مرکز رسانه‌ای و مجموعه شای المپیک افزایش یافت، تأسیساتی که در منطقه محروم سن‌سن‌دنی در شمال شرق پاریس واقع شده و یکی از کانون‌های داغ اعتراض خشونت‌آمیز بود.

در نهایت و با تلاش‌های تأمینیتی، یکی از ساختمان‌ها که استخر مجموعه شنا در آن قرار داشت، خسارات جزئی متحمل شد و نمای بیرونی ساختمان پس از آتش‌افروزی در انبار اتوبوس مجاور ساختمان سوخت. با تمام اینها در بحبوحه این اعتراضات خشونت‌آمیز، یکی از سخنگویان کمیته بین‌المللی المپیک با این ادعای عجیب که خشونت در این کشور هیچ ارتباطی با بازی‌های المپیک ندارد، گفت: «با تأسف و تأثر از حوادث اخیر در فرانسه مطلع شدیم و پیگیر آن هستیم».

وی افزود: «همه‌روزها میزبان المپیک به طور مستقیم تحت تأثیر ناآرامی‌ها قرار گرفته‌است، هر چند نمای بیرونی یکی از کمپ‌های تمرینی ورزش‌های آبی بازی‌های المپیک پاریس در جریان خشونت‌ها آسیب‌دیده‌است.» مقام کمیته بین‌المللی المپیک اضافه کرد: «به کمیته سازماندهی و مقامات فرانسوی برای برگزاری موفقیت‌آمیز بازی‌های المپیک و پارالمپیک و همچنین میهمان‌نوازی مردم فرانسه برای استقبال از جهان در این بازی‌ها اطمینان کامل داریم.»

پنج‌شنبه ۶ مهر ۱۴۰۲ | ۱۲ ربیع‌الاول ۱۴۴۵

گفت و گو سجاد آذری

شباهت‌ها و تفاوت‌های جامعه ایرانی در موضوع دفاع از میهن

در گفت وگوی «جوان» با سید حسین شهرستانی، جامعه‌شناس

بن‌مایه‌های جامعه ایرانی مانند زمان دفاع مقدس است

یکی از آفات ارزش‌های انسانی این است که انسان‌ها آنقدر در موقعیت‌های مختلف از آنها سوءاستفاده می‌کنند که کم‌کم جایگاه خود را از دست می‌دهند و تنها پوسته‌ای از آن باقی می‌ماند. در این زمانه مفاهیم بی‌محتوا، بسیاری از مردم ما به یاد دارند که وقتی موضوع دفاع از میهن مطرح شد، چگونه برخی ایثار را معنا کردند. هفته دفاع مقدس یادآور روزهایی است که عده‌ای

ارزشمندترین سرمایه خود یعنی جانشان را کف دست گرفتند و به سوی مقتل خود می‌شتافتند و از سوی دیگر مادران، پدران و همسران بسیاری نیز با آنها همراهی کردند تا حتی یک وجب از این خاک دست بیگانتان نباشد. امروز با فاصله گرفتن از آن روزها، این مفاهیم نیز برای عده‌ای چنان دور از ذهن می‌نماید که حتی شک دارند اگر چنین اتفاقی دوباره پیش آید، عزمی‌واسخ مانند زمان جنگ از جامعه ما قابل تصور باشد. برای پاسخ به این شبهات و مقایسه جامعه ایرانی روزهای دفاع مقدس با جامعه امروز، «جوان» با سیدحسین شهرستانی، جامعه‌شناس گفت وگویی کرده است. ■■■

اینکه گفته می‌شود اگر شرایطی مانند زمان جنگ اتفاق افتد، مثل آن دوره مردم برای دفاع نخواهند رفت را چقدر قبول دارید؟

اگر به لحاظ کمی و کیفی مسئله را نگاه کنیم با هم متفاوت است. به لحاظ کمی الان هم اگر جنگ شود، تعداد کمتری از دهه ۶۰ به جنگ نمی‌روند. از نظر کمیت نیز مشابه اتفاقی که دهه ۶۰افتاد، روی خواهد داد. البته از لحاظ کیفی خب اتمسفر متفاوتی وجود دارد و حال و هوا، گفتمان، فضای فکری و معنابخشی به هر زمان دفاع مقدس وجود داشت، تفاوت‌هایی با فضا‌های امروز دارد، مثلاً مفاهیم ملیت یا ایرانی‌گرایی نسبت به آن دوره برجسته‌تر شده و مفاهیم دینی در کنار آن وجود دارد. یعنی با یک بازتعریف گفتمانی همان گفتمان دفاع مقدس با رنگ و بوی دیگری هم جدیدی با برجسته‌شدن مفهوم ملیت در کنار مفهوم اسلامیت، هویت ایرانی و شیعی ظهور پیدا می‌کند و می‌توانیم بگوییم ممکن است فرم، صورت‌بندی‌ها یا زبان‌های دفاع عوض شوند، ولی در مجموع فکر نمی‌کنم خودش عوض شود. حتی عامل انسجام‌بخشی خواهدبود که شکاف‌هایی را که اکنون در جامعه وجود دارد، پر کند. یعنی هر چند ممکن است کسی دفاع بزند این شکاف‌هایی نتواند مانع همبستگی ملی شود و برای یک تهاج خارجی باشد، ولی برعکس است و خود آن صحنه دفاع ملی که به وجود می‌آید، موجب بازسازی همبستگی ملی هم خواهد شد.

جامعه امروز با جامعه زمان جنگ چه شباهت‌ها و تفاوت‌هایی دارد؟

به‌مایه‌های فرهنگ ایرانی و اسلامی آنقدر

جامعه

سرویس اجتماعی۶۰۹۰۸۵۲۳

جوان

روزنامه جوان | شماره ۶۸۵۸

یعنی ما از حماسه‌سرایی فردوسی تا همین دوره معاصر با سنتی از گفتمان ملی و اسلامی روبه‌رو هستیم. نهضت‌های بزرگ اسلام‌گرایانه در ایران مانند مشروطیت، نهضت جنگ و نهضت ملی شدن صنعت نفت در شکل اصیل خود تلفیقی از هویت دینی و ملی را دنبال می‌کردند. مراجع و علما در نجف، قم و تهران محور جنبش‌های اجتماعی هستند و این دو مفهوم بعد از انقلاب هم هرچقدر جلوتر آمدیم، به‌خصوص بعد از دهه ۷۰ به این طرف بیشتر با هم آمیخته شدند و تقریباً می‌توان گفت از هم جدایی‌ناپذیر هستند. **توجه به ملی‌گرایی که به آن اشاره کردید، چقدر در ایجاد روحیه دفاعی در کشور تأثیرگذار است؟**

خیلی مؤثر است. بالاخره مسئله دفاع از میهن و مرز برای کسی که گرایش‌های مذهبی‌اش هم قدرتمند نباشد می‌تواند کاملاً مؤثر باشد، گرچه برای دفاع از ایران فقط نمی‌شود روی مفهوم ملیت اتکا کرد و حتماً هویت اسلامی از دوره صفویه و بعد از آن مهم‌ترین عامل حفظ یکپارچگی ایران بوده‌است، ولی خب مفهوم ملیت نیز در جای خود کار کرد دارد و ما هم در سیاست‌گذاری‌های فرهنگی، رسانه‌ای، تبلیغی و اجتماعی خود باید توجه کنیم که فقط روی یک گفتار دینی و مذهبی سرمایه‌گذاری نکنیم، در کنار آن روی گفتار ملی هم باید کار جدی و عمیق شود.

الان وظیفه نظام در خصوص تقویت جنبه‌های فرهنگ دفاع در کشور چیست؟ از بین بحث‌های ملی و مذهبی تقویت کدام یک نقش مؤثرتری در آن دارد؟
این سنتزی که به آن در طول هزار سال از زمان فردوسی به آن رسیده شده‌است، این دوگانگی را برطرف کرده و سرمایه‌های ملی و دینی به یک پیوستگی رسیده‌اند، ولی در جای خودش هر کدام از این مفاهیم قابل طرح هستند، ولی باید مراقب باشند هویت دفاعی کشور تکنیک زنده‌باشد، یعنی یک وقتی آدم احساس می‌کند تمز کم‌رزی فناوری‌های پهلپادی، موشکی، هسته‌ای و ربات‌های تکنولوژیک و دستاوردهای تکنولوژیک است، در حالی که عمق دفاعی و پشتوانه دفاعی کشور موشک‌ها و ساخت و سازها و ناوها نیست؛ آن روحیه ملی، مپهنی، مذهبی نمی‌کنند، بنابراین این نگاه که ساختار آن هم یک نوع همدلی با حداکثر جامعه ایران به دست می‌آید، یعنی شما می‌بینید فردی مانند شهید سلیمانی چون یک آغوش گسترده‌ای در دستش دارد، بنابراین این نگاه که ساختار دارد، اینطور مورد پذیرش و اقبال مردم قرار می‌گیرد، ولی وقتی ما دایره را تنگ می‌کنیم، بخش زیادی از جامعه از دایره بیرون می‌افتند و همدلی نمی‌کنند، بنابراین این نگاه که ساختار دفاعی کشور خودش را مدافع کل ایرانیان و مسئول حفظ امنیت کل ایرانیان بداند و مردم بتوانند این را احساس کنند، مهم‌تر از نمایش قدرت موشکی و پهلپادی است.

ریشه‌دار هستند که تحولات زیادی که طی سال‌ها

ایجاد شده در این بن‌مایه‌ها تفاوت زیادی ایجاد نکرده‌است، ولی خب قشرهای رقیبی از جامعه ایرانی ممکن است رویکرد متفاوت و متعارضی داشته‌باشند که بخشی از همان قشرها هم مطمئن هستم در شرایط خاص همدلی و همسویی پیدا می‌کند، ولی اگر بخواهیم بر این‌د نظر بگیریم یک بخش رقیبی از جامعه ایرانی می‌تواند در چنین صحنه‌ای مشارکت‌کنند که خب قبل از این هم وجود داشته‌است. قبل از این، در همان دوره جنگ هم این فاصله‌گذاری وجود داشت، حالا شاید گستره آن بیشتر شده‌باشد، صراحت و بروز بیشتری داشته‌باشد، تعین عینی خواسته‌های خود را بیشتر به رخ بکشد و قدرت بیشتر رسانه‌ای پیدا کرده‌باشد، ولی در مجموع بافت کالی فرهنگی ایران چندان تغییری نکرده‌است.

چه عاملی موجب می‌شود عده‌ای در مقایسه با زمان جنگ در دفاع از میهن تردید داشته‌باشند؟

این دو مسئله در هم تنیده است و در سال‌های اخیر و از دوران سال ۵۷هر چقدر از انقلاب فاصله می‌گیریم مفاهیم ملی و دینی در هم تنیده‌تر می‌شود. اکنون به سنتزی از گفتمان ملی و دینی رسیدیم، البته این سنتز از ابتدا بساز شده

ترویج داده‌شود که مناسب با سیاست‌ها و فرهنگ‌سازی وزارت آموزش و پرورش نباشد، حتماً بر خورد جدی خواهیم داشت، چراکه می‌خواهیم دانش آموزان در محیطی سالم و یکسان پرورش پیدا کنند.»

■ **هشدار**ی که باید به آن توجه کرد

شاهد آن هستیم که برخی از مدارس در ازای گرفتن پول زیاد، خدمات خاصی را به دانش‌آموزان ارائه می‌کنند؛ مدارسی که به نظر می‌رسد روز به روز بر تعدادشان افزوده می‌شود و هر سال فاصله خود را با مدارس عادی بیشتر و بیشتر می‌کنند. اگر اسم این را بی‌عدالتی آموزشی نگذاریم، پس چه اسم دیگری می‌تواند داشته‌باشد؟

وعده پیگیری مسئولان برای مسائل این‌چنینی برای والدین و دانش‌آموزان دلگرم‌کننده است، اما وقتی وزیر آموزش و پرورش حتی در واکنش خود نسبت به این مسائل، کوچک‌ترین نگرانی را از خود نشان نمی‌دهد، آیا می‌توان امیدی به بهتر شدن شرایط داشت؟

به نظر می‌رسد که آقای وزیر به صورت مستقیم و غیرمستقیم به مدارس غیردولتی این اجازه بیشتری بدهد؛ شهریه‌های نجومی بگیرند و هر کاری که می‌خواهند انجام دهند، اما باید قانون جمهوری اسلامی آمده‌است که هر کسی که پول بیشتری بدهد می‌تواند خدمات آموزشی کیفی و غذای لاکچری بگیرد و هر کسی که پول ندارد هم به‌نمایش آنها بنشیند؛ اگر اینطور است پس مدرسه، واکنش متفاوتی داشته‌است. احمد محمودزاده در این خصوص گفته‌است: «بدون تردید در موضوع غذا، سرویس مدرسه و پوشش دانش‌آموزان باید انجمن اولیا و مربیان مدرسه نظارت و مدیریت داشته‌باشند.» او ادامه داده‌است: «اگر در مدرسه‌ای خارج از

ساختارها هزینه‌ای در یافت و بحث اشرافیت تصویری در تلویزیون و در توجیه گرانی شهریه مدارس غیردولتی گفته بود: «شما وقتی یک مائین مدل بالتری بخواهید تهیه کنید باید پول بیشتری بدهید؛ شاید خانواده دنبال چیز دیگری است، ما که نباید پولش را بدهیم.»

■ **نظارت بر غذا با انجمن اولیا و مربیان**

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی توسعه مشارکت‌های مردمی در رابطه با فهرست غذای لاکچری دانش‌آموزان است و سروس مدرسه، واکنش متفاوتی داشته‌است. احمد محمودزاده در این خصوص گفته‌است: «بدون تردید در موضوع غذا، سرویس مدرسه و پوشش دانش‌آموزان باید انجمن اولیا و مربیان مدرسه نظارت و مدیریت داشته‌باشند.» او ادامه داده‌است: «اگر در مدرسه‌ای خارج از

ساختارها هزینه‌ای در یافت و بحث اشرافیت

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۹۵۴

«اثر جولای» یا «فصل کشتار آگوست» شما را یاد چیزی نمی‌اندازد؟ نه؛ چون شما در بیمارستان‌های آمریکا یا انگلستان کار نکرده‌اید.

هر ماه جولای در آمریکا و هر ماه آگوست در انگلستان، گروهی از پزشکان فارغ‌التحصیل می‌شوند و حرفه پزشکی را آغاز می‌کنند.

بیمارستان‌های آموزشی به‌رغم تجربه اندک آنان، اغلب مسئولیت‌های درمانی مهمی را به ایشان محول می‌کنند... آنان به سرعت وارد میدان کار می‌شوند و شروع به تجربه‌اندوزی می‌کنند، اما آمارها از فاجعه جبران‌ناپذیری می‌گوید که در بیماراران ۱۸درصد بیشتر در معرض مشکلات جراحی و ۴۱درصد بیشتر در معرض فوت قرار می‌گیرند. چه می‌توان کرد؟ اینکه پزشکان جدید را در میان تیمی از پزشکان کارآزموده قرار دهند.

سؤال اگر همه با هم شروع کنیم، در نهایت به سود همگان نخواهد بود!؟

ادراکات

زینب موصلی

عزتمندی زن خانه‌دار

حلقه مفقوده ایران معاصر

طبق آمارها، بیش از ۸۰درصد زنان در ایران خانه‌دار و فارغ از اشتغال در جامعه هستند. با این حساب، تربیت نسل‌های پی در پی در عهده چنین زنانی است که بودن در خانه برای همساری و فرزند پروری را برگزیده‌اند و امید به تجلی علایق و آرزوهای خود در فرزندانی دارند که با تدبیر آنها در خانه رشد و نمو می‌کنند. تاریخ رشد چشمگیری می‌دهد که همواره غلبه تربیتی نسل بر عهده چنین زنانی است که با انتخاب خانه، نسل‌هایی اندیشمند، سیاستمدار و انقلابی تربیت کرده‌اند.

هویت زن خانه‌دار همواره با چالش‌هایی جدی روبه‌رو بوده‌است، با وجود آنکه شاکله جامعه زنان نسبت به دوره پهلوی رشد چشمگیری داشته و اکنون حتی زنانی که از اشتغال چشم می‌پوشند، تحصیلکرده بوده و از پیشش دینی و سیاسی برخور دارند، اما رویکرد عمومی به آنها در طول سال‌های پس از انقلاب تغییر چندانی نکرده‌است. چه ۳۰سال پیش و چه در سال ۱۴۰۲، اگر زانوان دربراه وضعیت اشتغال آنها پرسش شود، بااگر از خانه‌داری یاد می‌کنند، این مسئله به دلیل بی‌توجهی به جایگاه ویژه چنین زنانی در عرصه‌های مختلف از جمله رسانه است. زن خانه‌دار در بازتابی رسانه‌ای، همسر یا مادری است که کار خاصی نمی‌کند، اهل طبقه متوسط و پایین و پابین است، با مشکلات اقتصادی فراوان روبه‌رو است، تحصیلات ندارد و پاسوژ مشکلات همسر یا فرزندان است و قدرت تصمیم‌گیری ندارد. بالاخص این مسئله در تلویزیون به عنوان دانشگاه عمومی، در سریال‌ها و مستندهایی‌ها به شکلی وجود دارد. نمی‌توان برنامتهای رانامه‌ری که خلاف این ویژگی‌ها زن خانه‌دار را نشان می‌توانمند در هدایت اهالی خانه و اهل فکر و فرهنگ نشان داده‌باشد.

این شکل از تصویرسازی خلاف واقعیت جامعه ایران است، چراکه نسلی این شکل گرفت با در دوران مقدس مقابل دشمن ایستاد و نیز بسیاری از کسانی که در دفاع فعلی تلایه‌داران فعالیت علمی و صنعتی هستند، دست پرورنده زانی خانه‌دارند که با لطافت و ذکاوت توانسته‌اند از خانه را به بالاترین مدارج ممکن هدایت و حمایت کنند، اما در دورانی که رسانه بخش مهمی از هویت‌دهی به افراد را شکل می‌دهد، ضعف عزتمندانه نشان دادن همسر و مادر یا دختران و زنان، این جدی بر نسل نوظهور خواهد داشت. انتخاب خانه برای دختران این نسل، همواره یک انتخاب منفی خواهدبود، چراکه موفقیت همراه آن تعریف نشده‌است و دختران می‌گویند به هر قیمتی نوعی از فعالیت اجتماعی را برای خود فراهم کنند که در کنار نیاز به داشتن هویت اجتماعی، همراه آوری درآمد اقتصادی را به دنبال داشته باشد، چراکه زن خانه‌دار همواره طفیلی دریافت پول از همسر خود تعریف شده‌است.

عدم توانمندی ساختارهای جمهوری اسلامی در اعطای عزتمندانه جایگاه زن خانه‌دار در میانه هویت‌تالی دختران و زنان، از جمله خلأهایی است که به نظر می‌رسد تصمیمی برای برطرف کردن آن وجود ندارد. شاید مهم‌ترین دلیل این مسئله، بی‌صدایی زنان خانه‌دار به عنوان قشری است که نه فداکاری‌ها و خدماتشان به قدر کافی دیده می‌شود و نه نشان‌های ایشان مورد توجه قرار می‌گیرد. وظیفه رفیع این وضعیت بر عهده‌قشری از زنان است که در ساختارها، قدرتمندی دارند، از جمله زنان نماینده مجلس که باید صدای تمام بانوان باشند. به جز بیمه زنان خانه‌دار که عملاً باز هم نگاهی به پرداخت از جیب همسران دارد، مجلس شورای اسلامی در سال‌های گذشته نتوانسته به بهبود جایگاه این قشر کمک خاصی کند.

در انتخابات پیش‌رو باید به این مسئله توجه کرد که کدام‌یک از نامزدهای انتخاباتی به مسئله بیش از ۸۰درصد زنان جامعه ایران به شکلی درست و قابل برنامه‌ریزی توجه می‌کند تا مجلس شورای اسلامی به عنوان خانه ملت، بتواند صدای زنان خانه‌دار نیز باشد.

اگرشهر

راه‌اندازی پرتابل‌های معاینه‌فنی از در منازل تا پایان سال جاری

مدیر عامل شرکت معاینه فنی خودروی شهر تهران از راه‌اندازی پرتابل‌های معاینه فنی از در منازل تا پایان سال جاری خبر داد.

شادی مالکی، مدیر عامل شرکت معاینه فنی خودروی شهر تهران گفت: معاینه فنی در منازل اخیر رشد قابل توجهی داشته‌است.

وی با بیان اینکه وقتی شهروندی خودرویش دچار نقص فنی می‌شود و بی‌اطلاع است و به مراکز معاینه فنی مراجعه می‌کند این نقص با انجام معاینه فنی می‌ترفع می‌شود، گفت: اینجاست که نقش معاینه فنی در کاهش تصادفات مشخص می‌شود. مدیر عامل شرکت معاینه فنی خودروی شهر تهران ادامه داد: پرتابل جدید معاینه فنی از در منازل از اسمال آغاز می‌شود. ما هشت خط به خطوط معاینه فنی هم اضافه کرده‌ایم. به گفته مالکی، برای اولین بار است که پرتابل معاینه فنی از در منازل راه‌اندازی می‌شود و بر اساس برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته این پرتابل به صورت کوتاهمدت در برج‌های مسکونی واحدهای متمرکز و ارگان‌های دولتی استقرار پیدا می‌کنند. وی در خصوص تعرفه این پرتابل‌ها گفت: تعرفه معاینه فنی خودروهای سبک ۹۲ هزار تومان و خودروهای سنگین ۱۱۹ هزار تومان محاسبه می‌شود که در طرح معاینه فنی در منازل هزینه‌ای هم بابت جابه‌جایی پرتابل‌های معاینه فنی از شهروندان اخذ می‌شود.

مدیر عامل شرکت معاینه‌فنی خودروی شهر تهران در ادامه اضافه کرد: در سال گذشته ۳۰۰ هزار خودرویی که در مراکز معاینه فنی پذیرش شدند دارای نقص منجر به آلودگی هوا بودند، البته در سال جاری از حدود ۹۰۰ هزار خودروی پذیرش شده ۷۰درصدشان در مراجعه اول معاینه فنی در یافت کردند.